

Kosí písnička

Tereza Čiháková

V malé chaloupce na kraji lesa žil se svou rodinou malý chlapec František. Moc ho bavilo hrát na flétnu a každý den pilně cvičil. Mezi jeho nejoblíbenější patřila písnička o kosovi. Hrál ji i několikrát denně: „V zahradě na hrušce sedává kos, má černý kabátek a žlutý nos....“

V zahradě u chaloupky poskakoval na stromě kos, který byl rád, že se v písničce zpívá právě o něm. Vyprávěl o tom svým kamarádům vrabci, sýkorce a káněti. Ani mu to nechtěli věřit, a tak s ním jednoho dne letěli do zahrady a čekali, až František začne hrát. Káně se kosovi smálo a říkalo: „Stejně sis to všechno vymyslel a my tu sedíme zbytečně.“

Najednou se otevřelo okno a František začal hrát svou oblíbenou písničku. Všichni ptáci ztichli a nevěřili svým uším: „To je nádhera, kos si opravdu nevymýšlel.“ Zpráva se rychle šířila celým lesem a každý den se do zahrady slétávalo víc a víc ptáků.

Kosa všichni obdivovali, že má vlastní písničku a oni ne. Kosovi ale stoupla sláva do hlavy a začal si myslet, že je nejdůležitější pták ze všech. Udělal si korunku z pampelišky a prohlásil se za krále ptáků. V zahradě na hrušce si udělal velké hnízdo a rozhodl se, že už nebude sbírat jídlo sám. Ostatní ptáci ho nejdříve obdivovali a opravdu mu nosili červy, žížaly, ovoce a semínka. Kos byl víc a víc namyšlenější, už nechtěl jíst obyčejné žížaly, ale jenom ty ze zámecké zahrady. Ostatním ptákům se jeho chování přestalo líbit. Zjistili, že je kos jenom využívá a oni mu slouží.

Kos byl najednou ve svém velkém hnízdě sám a naříkal: „Aj aj, co jsem to udělal? Proč jsem byl namyšlený jako páv, vždyť to byla jen písnička.“ Rozhodl se, že obletí celý les, všem kamarádům se omluví a každému přinese něco dobrého. A tak se i stalo. Všichni ptáci ocenili, že si kos uvědomil svoje chyby, a byli rádi, že jsou opět všichni kamarády. Do zahrady létal už jen občas, aby si poslechl svou písničku a potěšil se. Svůj domov ale našel opět v lese mezi věrnými přáteli.